

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Cenjene nove naročnike

vljudno prosimo, naj nam blagovolé oprostiti, ker nam ni bilo mogoče popreje dostaviti prve številke, akoravno so denar pravočasno vposlali. Iz pošte nam namreč dojdejo denarne nakaznice šele, ko se jih nabere večja množina na naš naslov, sicer bi bilo preveliko opravila s posameznim podpisavanjem.

Gospodarske stvari.

Nekoliko o živinski kupčiji.

Zivinska kupčija je težka reč. Malokje imajo ljudje tako malo vesti, kakor pri prodaji živine. „Kdor ne odpre oči, mora odpreti mošnjo“, je že star pregovor, ki velja najbolj pri živinski kupčiji. Zato je treba, da gospodar, ki kupuje živino, vé, česa se mu je treba varovati, da ne trpi škode in da ni ogoljufan.

Posebno težavno in zelo nevarno je, živino kupovati na sejmu, zlasti kadar ne poznaš človeka, od katerega si kupil konja ali kravo in ga ne moreš iskati, ako pri kupljenem blagu pozneje zapaziš kako bolezen. Umen človek naj tedaj nikoli ne kupi živine, da ne bi zvedel imena in stanovanja prodajalčevega.

Nevarno je tudi živino kupovati zvečer ali po noči, kar se večkrat zgodi. „Po noči je vsaka krava mavra“, je star pregovor; vsaka napaka se ložje prezre. — Nekateri kupec je že s tem zadovoljen, da mu le prodajalec „dober“ stoji za vse cesarske napake ter misli, Bog vé, kako zavarovan je zdaj za vse napake ali bolezni, ki bi se utegnile zapaziti pri kupljeni živini!

Kdor hoče tedaj vsaktere škode obvarovan biti, naj od kupca zahteva, da ga zagotovi (najbolje pred dvema pričama), da za vsako kakršnokoli napako ali bolezen dober štoji.

Kadar živino kupuješ, preglej jo od nog do glave, od oči do repa, ne le ko mirno stoji, temveč tudi, kako hodi in če je konj, kako leti in dirja. Sto in sto zvijač je pri živinski kupčiji, s katerimi se kupci sleparijo. Šepastim ali čotastim konjem se tu ali tam noga odere ali kakorkoli nalašč rani in slepar ti pravi: „To je konj šele včeraj dobil“; — naduha se izgovarja z vročino, smoliko, polnim trebuhom; — mlademu konju se izbijejo žrebični zobje, stari mrhi se vžgejo jamice v zobe, da se kaže mlajša — zaradi kake bolezni suha in mršava krava se izgovarja le s slabo klajo itd. In tako vé slepar za vsako napako in bolezen sto izgo-

vorov; vrh tega se pa še roti, preklinja in priduša, da je groza. In kar goljufen dedec sam ne more opraviti, pomaga še drug slepar, ki se kakor nevedoma pritakne k barantiji in — gorjé potem kupcu, še celo, ako se kupčija sklepa pri vinu. Zato dobro glej in dobro pazi na vse, kadar živino kupuješ in če sam nisi kos živinske bolezni spoznati, vzemi seboj vselej kakega zvedenega moža, ki je v tem bolje podučen in izkušen, kakor si sam.

Naravno je, da ima vsak kupec namen kupiti zdravo živino. Včasih je pa bolezen tako skrita, da je kupec ne more opaziti; mogoče je tudi, da se prodajalec ni vedel za bolezen. Ako ima žival kako skrito napako (bolezen), takrat bi bil kupec goljufan, ker je žival za zdravo kupil; postava pa vzame kupca pod svoje varstvo in pravi: Ker za bolezen nisi vedel, lahko žival nazaj daš in prodajalec ti mora denar povrniti. — Postava imenuje nekatere bolezni in pravi: Ako se te bolezni v določenem času po kupu pri živini prikažejo, tedaj velja, da je to bolezen živina imela že za časa kupa, ako prodajalec nasprotnega ne dokaže. Te bolezni in napake se imenujejo postavne napake, cesarske ali glavne napake in so sledeče: 1.) Za vse bolezni in za vse živali velja to-le pravilo: Če kako živinče v 24. urah po prevzetji zboli ali pogine, tedaj je bilo že pri kupu bolno. 2.) Pri konju veljajo pri sledečih boleznih sledeče dobe: Kužna smolika (15 dni), smrkelj (15 dni), naduha (15 dni), črvivost (30 dni), norost (30 dni), trmoglavost, (štatljivost) (30 dni), jasna slepota (30 dni) in mesečna slepota (30 dni). 3.) Pri govedu: Pojatnica ali jetika (30 dni). 4.) Pri ovci: Osepnice (8 dni), garje (8 dni), črviči v pljučih (2 meseca) in črviči v jetrih (2 meseca). 5.) Pri svinjah: Ikre (8 dni).

Pa ne samo pri teh naštetih boleznih dá se živina nazaj, ampak tudi pri vsaki drugi bolezni pri živali, katera se ne dá več odpraviti in zaradi katere se žival ne dá porabiti. Pri takih napakah ni treba nobenega posebnega dogovora gledé jamčenja. — Ako se prikaže v določenem času napaka, mora prodajalec živino nazaj vzeti in denar povrniti. Ako je torej živina bolna na cesarski napaki in določeni čas še ni pretekel, ti ni treba dokazati, da je živina bila že pri prodajalcu bolna. V tem slučaju pa moraš takoj prodajalca opomniti, da ima živina postavno napako. Tudi moraš prodajalca opomniti, naj živino odpelje in ti denar povrne.

Če pa opaziš postavno napako po preteku postavno določenega časa, tedaj imaš od dneva kupa začeti čas 6 mesecev, da zahtevaš, da se kupčija razdere, vendar v tem slučaju moraš ti dokazati, da ni nastala bolezen pri živini šele po kupčiji, ampak že pred kupčijo pri prodajalcu.

Ta postava obdrži svojo veljavo tudi takrat, kadar je prvi kupec kupljeno živino kakemu drugemu, drugi tretjemu itd. prodal. V tacih slučajih gre kupčija po vrsti do zadnjega kupca in do prodajalca nazaj, ako le ni čas 6 mesecev zamujen. Zadnji kupec, recimo, tretji mora tožiti drugzega, drugi prvega in ta prodajalca, vendar mora drugi prvega in prvi prodajalca o tožbi obvestiti in od njega zahtevati, da mu v tožbi proti zadnjemu kupcu pomaga; ako bi tega ne storil, ima njegov prednik v tožbi, katero bode dobil, pravico, staviti proti tožbi tiste ugovore, kateri so bili v prejšnji pravdi zamujeni.

Razen tega obstoji še ena pot, ako misli kupec, da je ogoljufan, namreč, če more kupec dokazati, da je kupljena ali zamenjena žival čez polovico predraga. Če se kupec misli tako ogoljufanega, ima pravico tožiti pri sodniji. Ona bode dala po zvedencih živino ceniti, in če je res še manj nego pol vredna, se kupčija ali menjava razdere, ako se prodajalec ne posluži pravice, da toliko doplača, da je cena prava. Po postavi je čas za take pritožbe določen na tri leta.

Kakor pa varuje postava kupca, tako varuje tudi prodajalca, da se mu ne godi krivica. Treba je torej vedeti tudi te določbe, da ne nastajajo prazne tožbe.

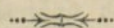
Kupec se ne more pritožiti, če se je pri kupčiji ali menjavi sam izjavil, da kupi ali zamenja žival, kakršna je, imej napak ali boleznij kakršnekoli.

Kupec se ne more pritožiti, če mu je prodajalec pri kupčiji ali menjavi povedal, da ima žival to ali ono bolezen in da mu zanjo ni porok, kupec jo je vendar le kupil.

Kupec izgubi pravico do povračila, ako prodajalec more izkazati, da je žival zbolela šele pri kupcu oziroma, če ne more dokazati, da je bila žival ob času kupa že bolna.

Kupec nima pravice do povračila, ako je s kakim drugim blagem ali s celo kmetijo vred kupil tudi živino, pa vse počez in tedaj živina ni bila posebej cenjena, razun, če ga je prodajalec vedoma v zmoto zapeljal ali si je posebne lastnosti pri živini izgovoril.

Kupec nima pravice pritožiti se, ako je kupil žival na javni dražbi, ki jo je gosposka dala napraviti. Po „Umni živinoreji“.

Politični pregled.

Kar se tiče splošnega položaja v naši državi, smo pač slabo začeli novo leto. Cela država trpi radi krivične nasilnosti Nemcev, ki Čehom ne puste in ne priznajo njih narodnih pravic. Čehi so obljubili, da odnehajo, ako se jim da češko vseučilišče na Moravskem. A brž so planili po koncu Nemci, ter groze, da oni uprizore obstrukcijo, ako se to zgodi. Pa smo spet pri starem. Kaj hitro bi se polegel ta razpor, ki slabi celo državo, če bi le hoteli oboji izpolniti besede, ktere je nedavno govoril sv. Oče Pij X. Dejal je:

„Ljudje naj se ljubijo med seboj, kakor je človeka ljubil naš Izveličar. Krščanska ljubezen in pravičnost naj gresta roko v roki. Tako je bilo prej, tako bi moralo biti vedno in sedaj. A dandanašnji se čuje veliko o pravičnosti, prav malo pa o krščanski ljubezni. Prišlo je tako daleč, da naši sovražniki zahtevajo pravice, mesto, da bi izkazali pravičnost. Da, prišlo je celo tako daleč, da se niti več ne spoštuje pravica posesti in lastnine, ki smo jo prejeli od Boga.“ Hitro zares bi bilo konec narodnostnih bojev, ko bi narodi priznavali tudi drugim pravice in se ljubili med seboj. Tolikrat se z zaničevanjem govori o srednjem veku v katerem je vladala „pestna“ pravica močnejšega. Jeli danes kaj boljše? Kedor ima moč, zatira druge brez vsacega najmanjšega ozira. In ravno to nasilje kaže, da je mogotcev strah bodočnosti. Slutijo, da je njih moč pozidana le na krivici, da se bo v krščansko demokratskem preporodu bodočih dnij ta njih moč porušila, in zato hite samopridno izrabljat svojo moč. Mar je tem ljudem narod! Da se le njim dobro godi v vsakem oziru. Čim preje zavlada duh Kristusov, duh pravice in ljubezni, tem prej bo konec zmed in država bo rešena. Zato pa vsakdo, ki količkaj stori za dejansko uresničenje krščanskih načel pri sebi in drugih, vsakdo skrbi za občni blagor. Pomagajmo krščanskim načelom do zmage in zmagamo sami.

V naši deželi posebej katoliško-narodna stranka vstrajno in iskreno tudi v novem letu nadaljuje boj, ki ga je pričela zoper samopašni in samopridni liberalizem, naj si je te ali one vrste. Verski liberalizem stori ljudi versko mlačne, narodni in politični jih stori nasproti drugim krivične, gospodarski liberalizem pa spodkopava gospodarsko moč naroda. Stranka pridno prireja shode, tudi na Dolenjskem jih je bilo v zadnjem času več. Tu ljudje jasno spoznavajo in umevajo naš sedanji položaj, bolj, ko se da spoznati iz par vrstic v kakem listu. Zato somišljeniki: pridno se udeležujte shodov!

V Bosni so v nekaterih krajih vojaki uprizorili punt, ker jih — tretje-letnike — radi razmer v ogrskem državnem zboru ne pusté domov. Slabo znamenje!

Trgovska pogajanja med Avstrijo in Italijo še niso dognana. Avstrija se hoče to pot zares postaviti za svoje koristi.

Večkrat smo že poročali o trpinčenju vojakov; pri nas in drugod se dogajajo taki, obžalovanja vredni slučajji. Naša vojna uprava je v tem oziru precej zelo stroga, kar je tudi popolnoma prav. Saj je ta „krvni davek“ eden najhujših, potem naj se s sinovi naroda pač še ne ravna nečloveško. Zanimivo je v tem oziru to-le: Bavarski deželni zbor je jednoglasno sklenil postaviti, da se izpusté iz vojaške službe vsi častniki, ki so surovo ravnali z vojniki. Gen. baron pl. Asch je postavil potrdil ter rekel, da se bavarska vojaška oblastva že sedaj ravna po duhu te postave ter so izgnala letos že dva častnika iz službe, ker sta se v tem oziru pregrešila.

Spet nekaj iz blažene Prusije, tega ognjišča „omike in olike“, ki seveda ne velja napram Slovanom. Vlada v Poznanju je na vse šolske nadzornike v svojem okraju izdala naredbo, v kateri poljskim učiteljem prepoveduje, nalagati denar v poljskih bankah. Ako imajo že naloženega, naj ga vzamejo nazaj, drugače morajo iz službe.

V **Macedoniji** se je osnovalo novo krščansko orožništvo, kateremu načeljuje nek laški višji častnik. Tudi precej hrvaških in srbskih častnikov je stopilo v tamošnjo službo. Vodja vstašev, Sarafov, potoval je po večjih evropskih mestih, nabral precej denarja in tudi naročil novega orožja. Pravi, da se vstaja pomladi spet prične. Na vojsko se na tihem pripravljajo v prvi vrsti Bolgarska, Rumunija in Črna gora. Srbijo je zadnje čase tudi obšla misel, da bi bilo dobro malo povečati državo s par kosi razbitega turškega cesarstva. Kajti sedaj nameravajo res vojsko proti Turku in mu zaviti vrat, da bo mir na Balkanu. Bi ne bilo napačno, če bo le res.

Vojska grozi tudi med **Rusko in Japonsko**. Gre se za polotok in cesarstvo Korejo, po katerem imate obe državi veliko poželjenje. Japonska pravi, da hoče braniti samostojnost Koreje proti Rusom, nič drugega ne. Japonski listi silno ščujejo na vojsko, a evropsko, pred vsem angleško časopisje, skuša vplivati na Rusijo, naj odneha. Bojé se pač prevelike Rusije: Kajpak, slovenska je!

LISTEK.

V RIM!

Forum.

Še par stopinj in pred našimi očmi se razgrne prostran trg — polu razvalin. Tu je pokopana slava in moč rimskega imena, a kako velikansko je ta grob! Človek zares ostrmi, ko vidi te silovite preostanke, ki so toliko stoletij kljubovali raznim vplivom. Veliko je ta prekrasni trg s svojimi stavbami trpel že ob preseljevanju narodov. Barbari so najlepše umetnine divje pokončali. Pa velika večina stavb je še ostala, dokler jih ni Robert Guiscard (1081) popolnoma podrl. V času raznih državljanskih vojsk, katerih ni v Rimu nikdar zmanjkovalo, porabili so ostanke, da so si zidali — trdnjave. In kar tam so napravili apnenice in iz najlepšega, umetno obdelovanega kamenja žgali — apno! To je bilo pač dosti huje, kakor da so papeži z umetninami, tam se podirajočih stavb krasili palače in cerkve. Forum je postal planjava samih razvalin in se je imenoval „Živinski trg“ (campo vaccino). Raffael je bil eden prvih (1519) ki so začeli izkopavati starine, l. 1871 pa je to delo prevzela laška vlada in je izkopala ter svetu odkrila precejšen del starega Foruma. Če povem, da je sedanja cesta 8—10 metrov nad gladino in tlakom Foruma, si vsakdo lahko sam razbere, kako grozovito se je tu pustošilo! Na razvalinah starega mesta so pozidali novo, ko je to propadlo, je spet na teh razvalinah zraslo drugo.

Pa kaj je to „Forum“? Beseda je latinska in pomeni „trg, prostor za tržišče“. Takih trgov je v Rimu več iz prastare dobe, v kateri se je — zlasti za časa rimske ljudovlade — vršilo vse javno življenje na trgu. Najimnitnejši je pač ta, nad katerim stojimo in se imenuje „Forum Romanum“. Tu so ne samo prodajali in trgovali na drobno in debelo, ne, to je bilo najzadnje, tu so se predvsem vršile javne sodnijske razprave, tu volitve, tu so nastopali kandidati in se bolj ali manj srečno priporočali, tu so se vršili javni posveti, tajni in odločivni so bili v posvetovavnici tam gori na kapitolu, tu je stal velik, z pozlačenim bronom prevlečen miljnik, od koder so hodile rimske legije na vse strani v svet podjarmit ga rimskemu imenu, tu sem čez so prihajali po „sveti cesti“ zmagooslavni vojskovodji in cesarji ter šli skozi njim v čast sezidane slavoloke tja gori na kapitol v tempelj najvišjega malika Jupitra, zahvalit se mu za zmago, dočim so v ječi ob vznožju griča brez usmiljenja pomorili vjete kneze in kralje. To je pomen tega trga. Laško podnebje je kajpada dopustilo javne obravnave pod milim nebom, a vendar so si za slučaj neugodnega vremena in zlasti zimskega deževja sezidali velike lope na umetno izklesanih stebrih, krasne, prostrane palače, bazilike imenovane ter tudi razne templje. Vedeti je namreč treba, da so bili Rimljani, čeprav pagani-malikovavci, vendar

le jako veren narod, vsaj v dobi svojega procvita in moči. Da, ravno v onih časih, ko se niso sramovali ne vojskovodje, ne najvišji državni uradniki javno častiti svoje malike, ko ni šel noben meščan iz doma, ne da bi bil maliku v veži stoječemu potresel kadila na ogenj ali ga vsaj na kratko pozdravil, v teh časih je bilo še nekaj kreposti najti med njimi, pred vsem junaška ljubezen do domovine in — seveda poganskemu naziranju razmerno — spoštovanje žene. Ko pa so različni „razboriti“ pisatelji in pesniki, spoznavši ničnost svojih malikov, drzno tajili sploh vsako božanstvo in zanikavali vsako čednost ter uživanje proglasili kot človekov namen, tedaj izginila je še tista tako mala svetost zakona, ljubezen do domovine se je umaknila samopridnosti in iz nje izviračim meščanskim vojskam z vsem nedopovednim zlom. Rimci pa so praktično in dejansko častili najraje Venero (boginjo nečistosti), Bakha (boga pijancev) in Merkurja (boga laži in zvijače). — Odtod toliko preostankov templjev na tem javnem trgu.

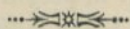
Kajti, da bi ti dragi bravec našteval in opisoval posamič vse te preostanke nekdanjih dragoceno, razkošno in bogato zidanih templjev, bazilik, slavolokov, lop, posvetovavnic in drugih spominkov, menim, nimaš potrpljenja, niti nima pomena, ako vsega tega ne vidiš v resnici, ali vsaj na sliki in če ne poznaš slavne rimske zgodovine vsaj nekoliko. Samo nekaj bi rad omenil: sredi foruma stoji 16 1/2 metra visok steber vzhodno rimskemu cesarju Phokas po imenu, na čast. Postaviti ga je dal l. 608. po Kr. eksarh (cesarski namestnik) Smaragdus. To je bil sila priliznjen, hinavski človek, petolizec v pravem pomenu besede. Imenovani cesar Phokas je bil omadeževan s krvjo svojega cesarskega prednika in njegovih peterih sinov, katere je dal pomoriti, da se je sam povspel do cesarske časti. In takemu — človek je preveč rečeno, mislite si kar hočete, — postavi njegov namestnik spomenik sredi največjega rimskega trga! Kako to, da so ti junaški, odkriti Rimljani, ki so strahovali in obyladali ves tedaj znani svet, tako daleč padli, je pač več, kot čudno. Tudi je sploh čudno, kako da se je ta silna država, koje izvrstna podoba je drzni, bistrogledi, visoko leteči orel, sploh zgrudila in preminola. Zrem na desno, na grič Palatin, cesarskih palač, razvaline me spominjajo mogočnežev ki so kedaj tam živeli, samo da so zares uživali vse, kar so jim ogromni davki velikanske države omogočili. Ni jih več, tudi njih potomcev ne. Solnce, ki sedaj zahaja, obseva razvaline, kakor je kedaj obsevalo prekrasne, dragocene stavbe. Kar zapoje zvon na „Ara coeli“. Tam, koder so kedaj častili Jupitra, kliče zvon, da počastimo Devico in Božjo Mater. Kako to? Glej, čez Forum naravnost, visoko štrli kvišku ogromno zidovje. Kolosej jè. Tam je torišče, koder se je bil boj med silo pagansko in močjo krščanstva, boj silen, boj krvav, boj dolgo trajen, a boj zmagovit za ime krščansko. Jutri gremo tja. A sedaj molimo na razvalinah rimske moči in slave: „In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Češčena Marija...“

(Dalje sledi.)

Piše se nam:

Iz Novega mesta. V sobotni številki „Slovenca“ se nekdo iz novomeške okolice pritožuje, da naši gospodje trgovci pišejo še vedno nemške račune svojim odjemalcem. — Prav gotovo bi bil že čas, da se navada vendar enkrat že odpravi, saj bi ne bilo tako težko priučiti se slovenskih izrazov za posamezne vrste blaga, le nekoliko energije je treba in stvar bi bila v redu. Mi imamo pa še veliko tehtnejšo pritožbo. V našem narodnem domu se prirejajo razne veselice, tako na primer je nedavno priredil naš „Dolenjski sokol“ igro „Deseti brat“ na korist dijaški kuhinji in imel je res krasen uspeh, dvorana in še drugi prostori niso bili le polni, temveč natlačeni občinstva, kar je seveda umevno, saj naši igralci res tako igrajo, da bi tudi lahko brez skrbi nastopili na veliko večjem odru, recimo v Ljubljani in želimo le, da bi nas gg. igralci zopet v kratkem presenetili na odru. Ravno tako smo bili iznenadeni na silvestrov večer po našem vrlem „Dol. pevskem društvu, katero je s popolnoma novo izvežbanim moškim in mešanim zborom nastopilo in pokazalo, kaj se da v kratkem času doseči. — Pa kaj pomaga vse to, če se prirejajo lepe slovenske igre in ako poslušamo krasno doneče slovenske pesmi, po dovršenem

programu prične se navadno ples in takrat se vse to na mah tako spremeni, da bi človek mislil, da se nahaja v nemški kazini. Govori se nemško. Seveda ne v obče, največ pa v dvorani. Da se nemščine poslužujejo prav rade in v polni meri naše dame še celo iz tacih hiš, kjer bi človek mislil, da to ni mogoče, je žalostna resnica. Obljubimo pa, da bomo v bodoče objavili imena vseh istih, koji se v bodoče v čitalnici ne bodo hoteli posluževati izključno le slovenskega jezika. S.

Domače vesti.

(Konferenca) duhovnikov novomeške dekanije se vrši dne 20. t. m. ob polu 11. uri dop. v kapiteljskih prostorih.

(Gasilno društvo) priredi svojemu moštvu v ponedeljek, dne 1. svečana v „gostilni na vratih“ domač zabavni večer z godbo na meh. Na ta večer se vabijo vsi člani kakor tudi prijatelji društva. Dostojnim maskam vstop ni zabranjen.

(Katol. društvo rokodelskih pomočnikov) napravilo je 6. t. m. predstavo, katera je uspela v vsakem oziru povoljno. Občinstva bilo je izvanredno veliko, mnogi so odšli, ker niso dobili več prostora; pazno je poslušalo petje in ni štedilo z zasluženno pohvalo. Posebno je ugajala „Bolgarska davorija“ in pa samospjev „Puška moja“. Sedaj obstoječi pevski zbor vzbujajo najlepše nade: s pridnostjo in vstrajnostjo se pač veliko doseže. „Sv. večer v podstrešnici“ je prav lepa, zares ginljiva božična slika. Uloge so bile v dobrih rokah, pred vsem se je odlikoval v težki ulogi Tužnik. Škoda le, da je druge igralce nekoliko motil smeh občinstva, ki je bil zares neprimeren; v najlepših trenutkih udarili so nekateri v krohota, katerega bi si bili lahko prihranili za komični prizor „Simplicij Žolna“, ki je bil res smeha in priznanja vreden, tako so ga igrali. Društvo priredi predpustom še eno predstavo in gotovo bo tudi to pot občinstvo z obilnim obiskom pokazalo, da zna ceniti nastop naših rokodelcev.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu decembru 1903 je 312 strank vložilo 113.601 K 61 h, 201 strank vzdignilo 47.010 K 75 h, torej več vložilo 66.590 K 86 h. 11 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 10.160 K — h, 125 menic se je eskomptovalo za 38.870 K — h. Stanje vlog 2.551.535 K 94 h. Denarni promet 320.079 K 10 h. Vseh strank bilo je 998.

(Vole kupoval) bo v Novem mestu na Antonovem semnju v torek 19. t. m. trgovec iz Moravskega. Živinorejci se torej vabijo, da priženó veliko volov na ta semenj.

(Seja obrtne nadaljevalne šole za vajence) se je vršila 4. t. m. 1904. na magistratu pod predsedstvom gōsp. župana S. pl. Sladoviča in pričujočih gg: svetnik dr. Detela, Krajec in Malovič. Predloži se račun za leto 1903, kateri izkazuje stroškov 2025 kron 82 h. in dohodkov 2013 kron 34 h. Primankuje 9 kron 48 h. Proračun za leto 1904 znaša v potrebnostih 2122 K 40 h. s pokritjem 1972 K zopet kaže primanklaja 150 K 40 h. Da se pokrije primanklaj se sklene naprositi podpore Kranjsko hranilnico in obrniti se na deželno vlado, da bi se zvišala državna podpora za leto 1904 vsaj za vsoto 50 K. Na novo se sprejmejo učne moči razun prejšnjih gospodje M. Majcen gimn. učitelj in Leon Ozimič, davčni praktikant. Povdarjalo se je, da bi imeli plačevati prispevke tudi učenci izven mestnega okrožja, ker jih na občino Šmihel-Stopiče pripada polovico učencev, ki pa ne plačajo nikakih prispevkov, med tem ko plača novomeška občina za obrtno šolo 300 K vsakoletnega prispevka. Umestno bi bilo, da bi sosednje občine prispevale vsaj do nekega zneska. Od učencev se ne more prispevkov zahtevati, ker so večina revnih starišev. Vsak učenec ima takoj z nastopom v učenje šolo obiskovati, da je pa možno to nadzorovati, bode vodstvo šole dajalo vsaka dva meseca natančni izkaz šolo obiskujočih učencev obrtni zadrugi, ta pa zopet vodstvu na novo pristopivših učencev. Obrtna zadruga naj bi pa tudi več skrbela za versko-naravno vzgojo učencev ker to dolžnost ima po obstoječih pravilih obrtna zadruga. Verski poduk naj bi se vršil vsako nedeljo od 2.—3. ure popoldan, uro poprej, kakor se je dosedaj vršilo. (Zatrjuje se, da načelnštvo obrtne zadruge stori pri prvi seji v to primeren sklep in izpolni svojo dolžnost, katera jo veže po zadružnih pravilih.)

(Seja odbora za Rasenski gozd novomeških posestnikov) z dne 5. januarja 1904. Navzoči so bili gg.: J. Košiček, načelnik; J. Jakše, blagajnik; Aug. Luzar in J. Gregorc, odbornika. Načelnik razvidi sklepčnost odbora in otvori sejo. Na dnevnem redu je: da se račun in sicer dohodki in stroški za l. 1903 pregledajo in kaj se z onimi gg. posestniki najstori, ki niso do danes gozdarine plačali. 1. G. August Luzar stavi predlog, da se dotičnim posestnikom pošlje listke in da zadnji čas do 1. svečana 1904 gozdarino plačajo in naj se tudi v „Dolenjskih Novicah“ stvar razglasi. Predlog se odobri. 2. Načelnik stavi predlog, da bi bilo jako potrebno mejnike osnažiti, potem se mora natanko pregledati, ako mejniki na pravem mestu stoje, ki so eni podrti, pa da bi se z rudečo barvo pobarvali in številke z belo barvo napisale, tako, da bi vsak brez gozdarja našel svoj gozdni del (parcelo). Ker so pa letni dohodki premajhni, stavi predlog, da bi se zvišala gozdarina na 20 %, da bi se letni stroški pokrili, preostanek pa porabil za popravo potov. Sklene se enoglasno. G. A. Luzar stavi predlog, da kdor od g. posestnikov bi dal v rasenskem gozdu drva napraviti, bi moral od enega metra 4 vinarje plačati in sicer gozdarju. Gozdar ima nalogo, te zneske od gg. posestnikov zahtevati in potem blagajničarju izročiti. Ako ne bi gozdar teh svot hotel blagajničarju izročiti, ima blagajničar pravico, odtegniti mu od njegovega zaslužka. Se enoglasno odobri in sklene. Prosi se gg. posestnike, kateri še niso gozdarine plačali za leto 1903, da gotovo do konca januarja tega leta plačajo, da se potem natančen račun sklene. Z ozirom gori navedenih sklepov odbora, sklicuje se občni zbor vseh gg. posestnikov gozda v Rasnem dne 2. februarja 1904 ob 10. uri dopoldne na rotovžu, ob enem se bo tudi nov odbor volil za l. 1904. Kdor bi se tega občnega zbora ne udeležil, smatral se bode, da se strinja s sklepi odbora. Rudolfovo, 5. januarja 1904. Odbor.

(Obrtno gibanje v Novem mestu.) Dne 6. t. m. na dan sv. treh Kraljev se je ustanovil stavbeni odsek obrtne zadruge. Naloga temu odseku je podpirati med seboj združene obrtne člane s tem, da se vsako stavbeno delo prevzame po dogovorjeni ceni, katera imajo izvršiti sposobni člani tega odseka; na ta način se zamore vsako delo pravočasno izvršiti in to od domačinov. Na ta način se popolni gotovo že obstoječe geslo: „Svoji k svojim!“ Obrtna zadruga bode imela od tega dvojno korist: prvič da goji in podpira domačo obrt svojih članov, v drugem ji bode donášalo od tega nekaj dobička v gotovih doneskih, da se nabira potrebni kapital. Ako bode storil ta odsek svojo dolžnost v popolni meri, bode donášalo marsikateremu obrtniku korist v tem, da se mu bode zgradil po nizki ceni lastni dom, slično stavbenim zadrugam za delavske dome. V Celju je nekaj sličnega, kar je velikega pomena za naraščaj slovenskega življa v nemčurskem mestu. Pred vsem je pa tudi navodilo posameznim obrtnikom k varčevanju, ako si s tem prizadeva, da je čim preje lastnik lastnega doma. Da je možno to doseči, se išče zmožen zidarski mojster domačin. Nekaj se jih je že dosedaj oglasilo, upati je dobrega uspeha. Dolžnost pa je vsakega domoljuba, da podpira tako domače podjetje kar brez dvoma, da bode domačinom v korist. Torej le veselo naprej, v to pomozi Bog in sreča junaška, ker iz malega raste veliko!

(Iz Šmihela pri Novem mestu.) V letu 1903. je bilo rojenih 138, umrlo jih je 87, porok 26 parov, oklicev precej več. Obhajanih je bilo 16.160. Nad 2000 več kot lani. Seveda bi bilo to število še precej večje, ko bi vsi doma prejeli sv. zakramente. Veliko jih gre namreč v mesto.

(Nekaj o šmihelskem vodovodu.) V Šmihelu so trije vodotoči ali vodnjaki. So pa li pametno razstavljeni, sodite iz sledečega: Na zgornjem koncu vasi stojita dva vodotoča prav blizu skupaj. Tretjega pa so postavili na spodnji konec, pa daleč ven iz vasi; tje nekam k potoku, kjer je vode že Bog dal dovolj in blizu ni nobene hiše. Torej brez pomena, ali recimo naravnost nespametno! S tem vodotočem so se igrali samo otroci in tako po nepotrebnem razlivali vodo, da je bila cesta vedno blatna, tudi v največji suši. Ta vzrok in pa, ker vodnjaka skoro nihče rabil ni, je merodajno oblast nagnil, da je kratkomalo vodotoč zaprla. — Ali bi ne bilo bolj pametno, da bi vodotoč tam ostal, kjer so ga prvotno nameravali

postaviti, pa so se pozneje skesali, ne vemo za kaj? Na spodnjem koncu vasi je več gospodarjev, ki bi zelo potrebovali vodotoč in primeren bi bil na tem mestu tudi zato, ker je blizu deklinške šole in se tu vsak dan opoldne zbira veliko otrok, ki menda tudi vode potrebujejo. — Merodajni krogi, sodite sami!

(Žvinska tehtnica v Trebnjem.) Z novim letom otvoril je Alojzij Pavlin, prvi občinski svetovalec, posestnik in gostilničar v Trebnjem, privatno žvinsko tehtnico, zgrajeno po najnovejšem načinu, s predpisanimi, vsem veterinaro-poličijskim zahtevam odgovarjajočimi prostori in potrjeni od c. kr. okrajnega glavarstva po odloku z dne 22. aprila 1903, št. 9309.

(Glede nedoletnih voznikov) opozarja c. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem: Vže mnogokrat se je opazilo, da se v prometu s tovornimi vozmi otroke pod 14. letom kot voznike uporablja. Tu in tam je med njimi pač kak stareji, toda drugi voz vozeči in skušen voznik med njimi, da jih nadzoruje, vendar večinoma dotični otroci vozarijo sami, ali dva do trije skupaj, kar samoumevno na vzdrževanje cestnega policijskega reda neugodno vpliva. Negledé na okoliščino, da ti otroci ne zamorejo splašenih konj pomiriti ali neubogljivih in trmoglavnih vol voditi, pa taki otroci-vozniki večinoma tudi še nimajo zadosti razuma, da bi se ravnali po predpisih cestnega policijskega reda. — Redno se vidi te otroke-voznike, da sedijo na jednem vozu ali pa da za težko obloženimi vozovi kramljaje skupaj gredo ter se samoumevno ne brigajo za lastne, tem manj pa za iste vozove, kateri jim pridejo nasproti. Tudi večkrat taki otroci, kadar prav počasi gredo vozovi ali pa, kadar počivajo na onih cestah, na katerih vodi brzovjavna žica, iz razposajenosti in dolgčasa na izdatorje, to so porcelanasti zvonci, okoli katerih je žica ovita, kamenje lučajo, da pokažejo eden drugemu, kdo zna bolje zadeti. Da se takim nedostatkom in za promet pretečim nevarnostim v okom pride, naroča c. kr. okrajno glavarstvo županstvom, da na primeren način in s poučljivim vplivom skuša prebivalstvo pripraviti do tega, da zanaprej otrok ne rabi več kot voznikov.

Razne stvari.

* (Uradna slovenščina.) Gospoda I. Knez in F. Supančič v Ljubljani imata svojo opekarno. V neki njuni stvari je došla na koroško sodišče v Rožeku vloga v slovenščini, katero pa je smatrala sodnja potrebno rešiti v nemškem jeziku. Knez se pravi po nemško Fürst in tu je peljala nemška nestrpnost, združena s površnostjo in nevednostjo, sodnijo tako daleč, da hoče spraviti iz sveta ime knez, bodisi, da poviša gospoda Supančiča v kneza. Naslov na sodnem sklepu, rešitev slovenske vloge, se namreč glasi: „An die (hohe) Fürstlich Suppantchitsche Ziegelfabrik Laibach“ — in z vso resnostjo je poslala sodnja ta sklep v Ljubljano. Kako naj imenujemo tako postopanje? vprašajo nekateri listi, po katerih smo to posneli. Zaničevanje Slovencev. „Zakaj pa se pustimo!“

* (Strašna nesreča v gledališču v Čikagi.) Zadnji dan minulega leta popoldne je med predstavo pogorelo šele lani otvorjeno gledališče Iroquois v Čikagi (Amerika). Ogenj v gledališču, ki je obsegalo 1700 sedežev in veljalo štiri milijone kron, je nastal med drugim dejanjem, ko so na odru pevci veselo peli. V nepopisnem strahu so se čuli strašni klici: „Ogenj!“ Ogenj je provzročila eksplozija neke svetilke. Nad 600 mrtvih trupel so doslej izvlekli iz razvalin. Zgorelo je tudi mnogo odličnih umetnikov, 50 zdravnikov je bilo takoj na licu mesta. Mrtvašnice in hiše za ogled mrličev so bile tako prenapolnjene, da nikamor več niso mogli položiti mrtvecev, katerih število se vedno množi. Posebno veliko je mrtvih deklic, starih od 10 do 12 let, ki so dobile proste vstopnice k predstavi. V spodnjem prostoru za godce so našli še dihaajoče otroke, katere so vrgli s spodnje galerije njihovi stariši, ki so zgoreli. Z druge galerije se ni nihče rešil. Gledalci so zgoreli, kar jih je pa poskakalo iz galerije, so se ubili. Stopnjice so bile napolnjene z mrtveci. Mnogo oseb je našlo smrt stoje med sedeži. Na gledaliških hodnikih so našli dvanajst črevljev visoko nagromadena zažgana trupla. Mnogo oseb

je skočilo na cesto, kjer so obležale z razbitim telesom. Dvajset minut po začetku požara je bilo vse gledališče v plamenu. Rešenih je komaj 200 ljudi. Okoli gledališča je stalo natlačeno 40.000 jokaočih ljudi, ki so prišli iskat svoje sorodnike. Dogodili so se pretresujoči prizori. Vse mesta je v globoki žalosti. Iz Čikage se dalje poroča, da bo okrog 800 žrtev. Junaškega moža se je pri tej priliki pokazal ondotni katoliški škof. Šel je ravno mimo, ko izve za nesrečo. Brzo spleza na najvišjo galerijo, nagovori s smertjo se boreče ljudi z tolažnimi besedami, jih opomni k kesanju, ter podeli potem vesoljno odvezo. Le s silo so odstranili junaškega škofa, čigar zgled je vspodbudil ljudij, da so hiteli reševati, kar se je še dalo. — Preiskava je dokazala, da so bile marsikatero naprave pokažene, ali pa mesto narejene neizgorljive, narejene iz navadnih gorljivih snovij.

Smešnica.

(Čuden močnik.) Špela je bila nad vse pozabljiva kuharica. Sicer se vsakemu lahko primeri, da kaj pozabi in ne zapomni, toda če je to pre pogosto, ni več dobro in prijetno. Špelina pozabljivost je bila že skoraj bolezen. Da ji je njen kratki spomin marsikaj bridkih ur povzročil, se ume ob sebi. Vrh tega je bila pa tudi neredna; vse eno se ji je zdelo, kam je postavila kako stvar, sem ali tja. Naj jo je gospodar opominjal ali jo karal, zmenila se je zato toliko, kakor vol, če ga vščipneš v rog! Na enkrat se ji je ta pozabljivost in nerednost hudo splačala. Družini kuha močnik. Tako nekamo čudno se je gostil in kaj hitro je morala mešati, da se ni strdil. Moka je kriva, si misli! Brž zabeli in zlije v skledo. A predno družina odmoli, se močnik zgosti na dnu sklede. Zajamejo, a, to ni jed! Tudi prascem jo ne bo možno dati: mavca pač nihče ne je. Po svojem starem pravilu „saj je vse eno“; je bila zamenila žakelj z moko in oni z mavcem. Odslej je malo bolj pazljiva in redna, kar je gotovo prav.

Naznanila mestnega magistrata.

(Izvršilni ukaz o pobiranju pasjega davka.) — § 1. Pobiranje pasjega davka je dovoljeno z deželno postavo od 13. decembra 1868, št. 4. — § 2. Pasji davek se plačuje za vsacega psa v mestnem okrožji novomeškem brez razločka po 6 K na leto. — § 3. Ta davek se plačuje za vse leto naprej. Vplačani denar se ne vrača v nobenem slučaju. — § 4. Po ukazu mestnega zastopa bo vsako leto popisovanje vseh psov, nahajajočih se v mestu. — Na podlagi popisa bo izdala mestna blagajnica plačilne naloge in gospodarjem psov uradno dostavila. Plačilo tega davka potrdilo se bo na nakaznici ter marka izročila. — Če si je kdo slučajno omislil enega ali več psov stoprav mej letom, mora se to v treh dneh napovedati v mestni pisarnici. Za točno napovedanje so tudi hišni gospodarji odgovorni in morajo najemnike na to opozoriti ali pa napovedbo sami opraviti. Pri vsakratnem vplačevanju bodo se razdeljevale marke (znamke), katere se pa morajo po preteku vsakega leta vrniti. Marke imajo vsako leto drugo, znatno različno obliko. — § 5. Z markami prevideni psi se morajo od mestnega zastopa po posebnem izkazu v evidenciji imeti. — § 6. Vsakega psa, ki se dobi o preteklem obroku na javni cesti z zapadlo ali ponarajeno marko ali brez nje, ujame konjederec. Prepovedano pa je konjedercu brez dovoljenja ali oglasa pri policiji zahajati s tem namenom v hiše, na dvorišča ali druga zagrajena mesta. — § 7. Konjederec mora vsakega psa dva dni pri sebi obdržati. Ako se njegov gospodar v dveh dneh ne oglasi, sme se pes uničiti. — § 8. Ujeti pes se sme gospodarju le na pismeno dovoljenje zopet izročiti. Dovoljenje se daje le, če se dotični gospodar oglasi s potrdilom plačanega davka in proti temu, da plača konjedercu navadno pristojbino ali mu povrne troške, ki jih ima ta za vzdržanje psa. — § 9. Mesto izgubljenih mark se morejo dobiti druge, po 40 h vsaka, seveda le proti oglasu gospodarja, kateri se mora izkazati s potrdilom plačanega davka. — § 10. S splošnimi sanitetnimi in političnimi predpisi o odvračenju nevarnosti pasje stekline in o zavarovanju hudobnih domačih živali niso ti predpisi v nikaki dotiki. — § 11. Tujcem ali potnikom, ki imajo pse, dajejo se marke na štirinajst dni proti vloženi letnega davka po štiri krone od vsakega psa. Ako se dotični v štirinajstih dneh ni oglašil in ni vrnil marke, pripade vloženi znesek mestni blagajnici. — § 12. Kdor zatajuje kakega psa ali se drugače odteguje plačevanju pasjega davka, ali rabi že zapadlo ali ponarajeno marko, mora plačati razun letnega davka še štiri krone globe od vsakega psa. — § 13. Zaostali pasji davek se izterja enako drugim davkom po eksekuciji v smislu § 4. cesarskega ukaza dne 2. aprila 1854, drž. zak. št. 96. — Pobiranje pasjega davka za leto 1904 se je s 1. januarjem 1904 pričelo. Ta davek plačati je v Rudolfovem od vsakega psa po 6 kron. Lastniki psov naj si preskrbé za to leto veljavnih pasjih mark najkasneje do dne 15. februarja 1904 pri mestnem županstvu proti plačilu 6 K.

Naslednje gospodičine in gospodje so se za 1. 1904 nadalje odvezali za novoletna in godovna voščila v korist mestnim revežem:

Clarici Marija 1 K, Bervar Franc 1 K, dr. Elbert Seb. 2 K, Hočevnar Josip 2 K, Jaklič Josip 1 K, Jeriha Matija 2 K, Majntinger Janez 70 h, Murgel Rihard 1 K, Mušič Alojzij 70 h, Povše Franc 2 K, Watzl Fr. Sal. 1 K, Wencais Janez 1 K.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Veleč. g. M. Erzar, dekan, 10 K, gosp. kapelan Fr. Žužek 10 K, Neimenovan 6 K, g. župnik M. Zupan 20 K, Fran Berlec v Kostanjevici 2 K, Jos. Pavlin 5 K, predstava „Deseti brat“ 100 K, Ant. Globelnic, gostilničar, 1 K, Peter Rauch, oskrbnik, 10 K, slavna I. posojilnica v Metliki 20 K, g. vikarij Fr. Sal. Watzl 5 K, vpok. profesor g. P. Bernard Vovk 4 K, gosp. Andrej Agnitsch 2 K 60 h, g. župnik Ign. Šalehar 10 K, gospa M. Jeretin 6 K 40 h, gospa T. Rois 2 K, g. Jakob Dereani 20 K mesto venca na krsto pok. gospe Kastelic, dr. Oton Weselko 10 K, g. c. kr. okrajni glavar baron Rechbach za mesec januarij 2 K, dobrotniki iz Novega mesta in Kandije za mesec januarij 40 K 40 h.

Umrli so:

4. januarija: Kastelic Terezija, trgovčeva vdova, 76 let, rak v želodcu, h. št. 47.

9. januarija: Dular Marija, zasebnica, 32 let, srčna hiba, h. št. 154.

11. januarija: Turk Martin, čevljarja sin, 2 meseca, življenjska slabost, h. št. 23.

Loterijske številke.

GRADEC, 2. januarija:	89	63	31	74	69
TRST, 9. „	76	66	74	12	16

Tržne cene dne 11. januarja 1904 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	12	68	Leča	11	04
Rž	12	36	Bob	9	76
Koruza	10	72	Ajda	11	04
Oves	7	16	Proso	11	04
Ječmen	10	72	Soršca	12	03
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	11	38	Jajca po 5 za 40 vinarjev.		
Grah	11	71			

ZAHVALA.

Slavno društvo „Dolenjski Sokol“ je predstavilo v tukajšnji čitalnici igrokaz „Deseti brat“ v korist dijaški kuhinji v Novem mestu z izvrstnim vspehom. Čisti dohodek 100 kron je došel kuhinji ravno ob potrebnem času, za kar podpisani slavno društvo kakor tudi p. n. občinstvo, ki se je tako obilno udeležilo predstave, najtopleje zahvaljujem.

Dr. Jos. Marinko,
voditelj dijaške kuhinje.

Najprisrčnejšo zahvalo

izrekam v svojem in v imenu svojih vbogih otročičev vsem, kateri so se blagovolili tolikanj ljubeznjivo odzvati moji udani prošnji ter so mi velikodušno naklonili mojemu rajnkemu možu namenjena novoletna darila. Bog plačaj stoterokrat!

Spoštovanjem

(21)

Ivana Kramarič.

Izjava.

Podpisani obžalujem svoj žaljivi nastop nasproti g. Ivanu Naunoviču, briyskemu pomočniku v Rudolfovem ter mu izrekam toplo zahvalo za blagohotno odpuščenje, katero mi je izvolil izkazati.

V znak hvaležnosti za odpuščenje plačam 5 kron za mestne uboge.

V Rudolfovem, 10. januarja 1904.

(19)

Franc Falkner ml.

Zahvala.

(24)

Gospod Florijan Zorko, posestnik in gostilničar v Družinski vasi pri Beli cerkvi, daroval je podpisnemu društvu znesek 30 K.

Blagemu dobrotniku prisrčna „hvala“ in „na pomoč“.

Gasilno društvo v Škocijanju,

10. januarija 1904.

Ivan Rabselj, načelnik.

Vabilo na plesni venček,

kateri se priredi

7. svečana 1904 v salonu g. Windischerja v Kandiji.

Svirala bode godba mestne meščanske garde na lok.

==== Začetek ob 7. uri zvečer. ====

Vstopnina za osebo 40 vin., za družino 1 K, za maske 60 vin.

Za dobro jed in pijačo bode preskrbljeno.

Vljudno vabi

Josef Windischer, restavrater.

(27—1)

Pravi prepeličar

11 mesecev star, je na prodaj.

Natančneje v upravnistvu „Dolenjskih Novic“. (26—1)

Globoko užaljenega srca javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, mojo iskreno ljubljeno mater, blagorodno gospo

Terezijo Kastelic roj. Dereani

vdovo posestnika in trgovca

danes ob četr 7. uri zjutraj po dolgi mučni bolezni, predvideno s svetimi zakramenti za umirajoče, v 77. letu svojega življenja k sebi poklicati.

Pogreb drage pokojnice bode v sredo, dne 6. t. m. ob četr 5. uri popoldne od hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah.

Drago pokojno priporočam v pobožno molitev in blag spomin ter prosim tihega sožalja.

NOVO MESTO, 4. januarja 1904.

Adalbertina Kastelic.

Zahvala.

(18)

Za vse izkazano sočutje povodom bolezni in smrti moje iskreno ljubljene matere

Terezije Kastelic roj. Dereani

vdove posestnika in trgovca

in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najiskrnejšo in najsrčnejšo zahvalo, kakor tudi vsem onim, ki so mi, bodisi na katerikoli način izkazali svoje sočutje.

Adalbertina Kastelic.

Št. 772

Razglas.

Občni zbor

prve dolenske posojilnice, registrovane zadruga z neomejenim po roštvom v Metliki, skliče se na

25. januarja 1904 ob 9. uri dopoludne

v občinski pisarni v Metliki z dostavkom, da ako k temu občnemu zboru v smislu §. 39 posojilničnih pravil dovolj povabljenih ne bi prišlo, boče drugo občno zborovanje

dne 15. februarja 1904

ob istej uri in na istem kraju, ter da se boče ta dan o na dnevni red stavljenih predmetih brez ozira na število navzočih društvenikov sklepalo.

Dnevni red k občnemu zboru je sledeči:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Potrjenje računa za leto 1903.
5. Predlog bilance za leto 1903.
6. Volitev ravnateljstva in nadzorništva.
7. Predlogi društvenikov.

Nadzorništvo „prve dolenske posojilnice v Metliki“,
dne 6. januarja 1903.

(15)

Anton Terček l. r.

 Lepo posestvo

je na prodaj v Malih Laščah št. 3 v župniji Žužemperk na Dolenskem. — Natančneje se izve ravno tam. (20)

 Trgovski učenec

se takoj sprejme v neki prodajalni v Rudolfovem.
Kje, pove upravništvo „Dol. Novic.“ (22—1)

POSESTVO z vsem gospodarskim poslopjem, lepimi njivami do 45 mernikov posevne, s sadnim vrtom in hosto (23—1)

 je na prodaj.

Več pové lastnik Franc Žagar. Dalni vrh pri Novem mestu.

Stanovanje

se odda v najem, obstoječe s treh, oziroma štirih sob, kuhinje in jedilne shrambe. — Natančneje se izve v Drgančevi hiši v Kandiji. (259—6)

Pritlično stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje in malo vrta se takoj odda za 10 kron mesečno v Krausovi hiši v Rudolfovem.

Naznanilo.

Vljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem prevzel s 1. januarjem t. l.

gostilno v Kandiji v g. Rajec-evi hiši.

Potrudil se bom, p. n. častitim gostom vedno z dobrim vinom, kakor tudi z mrzlimi in gorkimi jedili postreči.

Dobiti je tudi dobra domača slivovka v zaprtih steklenicah.

Za obilen obisk se najvljudneje priporočam z vsem spoštovanjem

Josip Vovk,
gostilničar v Kandiji.

(25—1)

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko župnika Kneippa in z imenom Kathreiner ter se skrbno izogibajte vseh manj vrednih posnemkov.

04.II/c

Proda se iz proste roke

(10—2)

 hiša

prilagodna za gostilno in trgovino, v kateri je že več let špecerija. K hiši spada tudi joh njive in lep vrt. — Več in cena se izve pri lastniku Jože Golob-u, gostilničarju v Semiču.

 Imam naprodaj

300 hektolitrov

črnega in belega vina lastnega pridelka, nekaj rakije in istrijskega rudečega brinja in namiznega olja. Vse solidno postavljeno na državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujmann,

(258—6)

trgovec in posestnik Dignano, Istra.

 Mizarskega pomočnika
in učenca (296—3)

sprejme Jos. Judnič, mizarski mojster v Stranski vasi pri Semiču.

Hiša je na prodaj v Bršljinu št. 11 pri Novem mestu. (13—2)

Kdo ve povedati,

(8—2)

? **kje se nahaja Anica Javornik?**

Nje oče bival je nekaj v Gotni vasi pri Novem mestu, potem pa se preselil na Dunaj, ter delal tam v tovarni za usnje. Imenovana Anica je na Dunaju rojena. Ima dobiti malo jerbščino, ter naj bi se zanjo zglasila pri Ceciliji Jenič, Gotna vas pri Novem mestu.

Učenca, kateri ima veselje do kovaškega obrta, vsprejme Franc Petrič, kovaški mojster, Muhaber pri Novem mestu. (302—3)

Največje
najstareje
parobrodno
društvo
na
svetu.

Hamburg-Amerika Linie

Njega
parobrodje
obsega
280
vilkanskih
parnikov.

V Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki
iz **Hamburga** v **Novi York** ali pa v **Halifax**.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:
Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dúnajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šranje.

Dekle, hčer poštenih staršev, dobro v računu in pisavi sprejemem za učenko v svojo prodajalno mešanega blaga. (6-2)

Več pri g. F. Skušeku, trgovcu v Metliki.

POZOR! Ženske lase zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Plačam od zdaj mnogo višjo ceno. — S tem opozarjam nabiralce las na moj naslov. — Ivan Svetec, brivec, Rudolfovo, Glavni trg (nasproti mestne hiše), (272-5)

Za oddati

= dvoje stanovanj =

eno z dvema sobama, kuhinjo in kletjo takoj, eno pa s 1. marcem, obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe in kleti. — Natančneje pri g. Janezu Košaku v Novem mestu. (292-3)

2 krojaška pomočnika 2

in učenec

se takoj sprejmejo pri g. Alojziju Rozmanu v Kandiji ali pa pri podružnici v Semiču. (9-2)

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“

Ono je zamáčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

(163-12)

Zdravje je največje bogastvo.

Ustanovljeno l. 1360. **Kapljice sv. Marka.** Ustanovljeno l. 1360.

Te glasovite in nedosegljive „kapljice sv. Marka“ se uporabljajo za zunanjo in notranjo uporabo. Osobito odstranjujejo trganje in kolčenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo izmečke, manjkati v nobeni meščanski in kmetijski hiši.

Dobiva se samo: „Mestna lekarna, Zagreb“. — Raditega naj se naroča naravnost pod naslovom: Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, števil. 50, poleg cerkve sv. Marka.

D-nar se pošilja naprej ali povzame. Manj, kakor 12 steklenic se ne pošlje. Cena je naslednja in sicer franko Postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.) 4 K — v 3 ducati (36 stekl.) 11 K — v
2 ducata (24 stekl.) 8 K — v 4 ducati (48 stekl.) 14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.) 17 K — v

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi po-manjkajanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Stjepan Barić, županik; Ilija Mamč, opankar; Janko Kishaj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanic, 281-4) širija itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, števil. 50., poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Zdravje je največje bogastvo.

Tri stanovanja

se takoj oddajo, vsako obstoji iz dveh sob, kuhinje in kleti. Kaj več se izve pri lastniku Anton Šaliju v Rudolfovem, k-lodvorsko predmestje št. 245. (301-3)

Pri graščini Turn pri Krškem (Thurn am Hart) se prola več sto

hektolitrov dobrega vina

iz leta 1902 in 1903, tudi tam se proda več stotov krompirja različnih vrst, in 3000 trt cepljenih na zeleno in suho, cena po dogovoru.

Tam se tudi sprejme oženjen hlapec k konjem z odrasčeno rodbino, kogar žena tudi kot mlekarica lon služi.

Tudi se odda hiša iste grajščine z zemljiščem in toplicami v Bučeči vasi v najem, hiša je tik okrajne ceste, pripravna za trgovino ali gostilno kot nalašč in v bližini Krke, katera se bode v kratkem regulirala. (7-2)